

Expunere de motive

La 18 mai 1996, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 33 privind repunerea în unele drepturi economice a locuitorilor Munților Apuseni. Legea viza crearea unor facilități pentru locuitorii acestei zone a țării prin atribuirea, anual, pentru prelucrarea și valorificarea, prin comerț ambulant a câte 10 m.c. de material lemnos. În felul acesta s-a avut în vedere asigurarea mijloacelor de subzistență de către locuitorii județelor Alba, Arad, Bihor, Cluj și Hunedoara din practicarea meseriei de prelucrare a lemnului în scândură, șindrilă, grinzi fasonate, bârne, butoaie, ciubere, donițe, araci de vie, furci de lemn, cozi de lemn, cozi de unelte, oiști de căruțe, alte asemenea produse. Extrem de generoasă în intenție, Legea nr.33/1996 asigură titularilor carnetului de moț scutirea de orice taxe la târguri, piețe, și oboare în orice localitate în țară. De asemenea, art. 5 prevede:” Când produsele sunt transportate pe cale ferată, titularii legitimației beneficiază pentru acestea de o reducere de 50% din tariful legal de transport, iar când produsele sunt transportate cu căruțele, beneficiază de dreptul de a pășuna animalele pe pășunile comunale întâlnite în drumul lor, dar nu mai mult de o zi pe raza unei localități, fiind obligați să respecte regulile de pășunat stabilite”, respectiv: “ De inlesnirile prevăzute la alin. 2 titularii legitimațiilor beneficiază și la transportul spre domiciliu al produselor agricole obținute prin valorificarea produselor prelucrate din lemn. Titularii legitimației beneficiază de reducerea de 50% din costul biletului C.F.R. clasa a doua, atunci când fac dovada că se deplasează pentru valorificarea produselor expediate pe C.F.R”.

De remarcat și art.8 care stipulează:” Materialul lemnos la care au dreptul familiile din Muntii Apuseni, conform art. 2 și 7, pentru prelucrare, realizarea de construcții noi și repararea construcțiilor, se plătește cu o reducere de 50% din prețul oficial stabilit de organele silvice”.

Apariția acestei legi a fost salutăată cu bucurie de majoritatea locuitorilor Munților Apuseni, zona cea mai puțin dezvoltată a țării, puternic lovită de recesiunea economică, cu cel mai mare număr de șomeri și persoane fără locuri de muncă din întreaga Transilvanie.

Din păcate, bucuria a fost de scurtă durată. Cu excepția anului apariției, Legea nr. 33/1996 nu a mai putut fi aplicată. Motivul frecvent invocat a fost neincluderea în buget a sumelor necesare acoperirii subvențiilor prevăzute de art.5 și art.8.

Recent cu adresa nr. 4454/31.10.2001, domnul Ilie Sârbu, Ministrul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, justifica această situație, inclusiv faptul că este încălcată sistematic această lege, prin aceea că ea nu

precizează în mod expres cui revine obligația asigurării fondurilor pentru subvențiile necesare.

În inițiativa alăturată se propune completarea textului Legii nr.33/1996 prin adăugarea a două alineate la art.12 care să prevadă în mod expres obligațiile ce revin Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, respectiv Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru a include la capitol distinct în bugetele lor anuale sumele necesare pentru subvențiile stipulate la art.5 și art.8. Mai subliniez că nici Legea nr.144/ 1997 nu soluționează acest aspect important.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmită inițiativa legislativă alăturată pe care o supun Parlamentului spre adoptare.

Inițiator,
Prof. Damian Brudașcu
Deputat de Cluj

